

Volgens artikel 15 van het voorstel voor een verordening van de Raad, blijven bankbiljetten en muntstukken die in de nationale munteenheden luiden wettig betaalmiddel tot zes maanden na het einde van de overgangperiode, meer bepaald tot uiterlijk 30 juni 2002. Deze periode kan door nationale bepalingen worden bekort. In feite staat het de lidstaten vrij om de periode waarin twee wettige betaalmiddelen gelden te reduceren tot nul. Bovendien kan een lidstaat tussen 1 januari en 1 juli 2002 regels vaststellen voor het gebruik van de bankbiljetten en muntstukken die in de nationale munteenheid luiden en maatregelen treffen om ze gemakkelijker uit omloop te nemen. Gedurende deze zes maanden bepaalt dus in de eerste plaats de nationale wetgeving welke bankbiljetten en muntstukken de handelaars moeten aanvaarden voor betalingen.

Sinds december 1995, toen de Europese Raad het referentiescenario voor de invoering van de euro vaststelde, hebben de meeste lidstaten inderdaad te kennen gegeven dat zij de periode waarin twee valuta's in omloop zullen zijn, aanzienlijk zullen bekorten om de last voor de handelaars te verminderen en de consumenten niet in verwarring te brengen. De eerste discussies met betrekking tot de optimale duur en de algemene organisatie van fase C hebben reeds in alle lidstaten, behalve Denemarken, plaatsgevonden met de bedoeling de kosten zoveel mogelijk te drukken en zo weinig mogelijk last te veroorzaken.

De Commissie is nog steeds van mening dat de periode waarin twee valuta's in omloop zijn zo kort als technisch mogelijk moeten worden gehouden. Zij is in dit stadium niet voornemens om een formele aanbeveling te doen, maar zal de lidstaten verzoeken hun besluitvormingsprocedure te versnellen om de gebruikers van de valuta's voldoende tijd te geven de overgang voor te bereiden.

(¹) PB C 369 van 7.12.1996.

(98/C 304/88)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0258/98
van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie
(13 februari 1998)

Betreft: Beroeps- en arbeidsongeschiktheid

De veiligstelling van het bruto nationaal product is toch iets dat alle lidstaten van de EU na aan het hart ligt. Dit doel kan slechts worden bereikt indien in de sectoren gezondheidszorg, consumenten- en arbeidsbescherming dienovereenkomstige voorzorgsmaatregelen worden getroffen.

1. Is het de Commissie bekend of de beroeps- en arbeidsongeschiktheid in de verschillende lidstaten toeneemt?
2. Zo ja, welke maatregelen zal de Commissie treffen om deze ontwikkeling tegen te gaan?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(17 april 1998)

De Commissie gaat momenteel over tot een grondig onderzoek van het door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde probleem; zij zal zo spoedig mogelijk nadere mededelingen ter zake doen.

(98/C 304/89)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0259/98
van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie
(13 februari 1998)

Betreft: Wiegedood van zuigelingen

1. Volgens EPA-USA bestaat er een verband tussen de „wiegedood van zuigelingen” en schadelijke stofdeeltjes in het woonmilieu. Beschikt de Commissie over dergelijke wetenschappelijke bevindingen respectievelijk is de Commissie voornemens onderzoek en onderzoeksprojecten te ondersteunen?
2. Werd in de lidstaten van de EU een toename van het aantal gevallen van „wiegedood” waargenomen?
3. Zo ja, in welke landen en aldaar in welke regio's? Gaat het daarbij veeleer om vestigingsplaatsen van industrieën ofwel om plattelandsgebieden?